

Jen je - sli - čky chu - dé Mu za lů - žko jsou,
v nich Kri - stus Pán po - lo - žit měl hla - vu svou,
a z o - blo - hy hvě - zdy Mu sví - ti - ly v tvář,
kde na se - ně le - žel, tam skvě - la se zář.

2. Jen ve stáji prosté byl dětátka byt, / jen v chudobě zvolil Pán na světě žít, / by k bídným se skláněl, je k sobě vždy zval / a do svojí slávy si jednou je vzal.
3. Buď se mnou, můj Pane, mne laskavě braň / a od všeho zlého mne mocí svou chraň. / Buď přítelem věrným tu dětičkám všem / a do slávy svojí si všechny nás vem.

*Spěchali tam a našli Marii a Josefa
i to dětátko položené do jeslí.*

L 2,16